

Hva er ungdomsteologi og hvordan arbeide kontekstuellt med ungdom og teologi?

ØIVIND K. HOLTEDAHL

1. Innledning

De siste tiårene har vi i Norge sett en stadig økende bevissthet om nødvendigheten av at teologien søker å være kontekstuell. Vi har som en følge av dette blitt presentert for en rekke ulike typer teologier som dels er importert,¹ og dels har blitt til i Norge.² Med få unntak³ er det i norsk kontekst få stemmer som har tatt til orde for en kontekstuell teologi for ungdom, en *ungdomsteologi*. Spørsmålene som denne artikkelen ønsker å drøfte er derfor: a) Hva er ungdomsteologi og hvorfor er det nødvendig med en egen ungdomsteologi? og b) hvordan arbeider vi kontekstuellt med ungdom og teologi?

Ungdom er både som gruppe og som term en mangfoldig og sammensatt størrelse. Man kan velge ulike typer definisjoner på ungdom: Enten kvantitativt forstått som en bestemt aldersgruppe, for eksempel 14-30 år eller 14-18 år. Eller man kan definere det kvalitativt ut ifra særskilte sosiologiske og kulturelle kjennetegn: for eksempel særskilt livssituasjon eller særskilte musikk- eller medievaner. Denne artikkelen vil ikke diskutere eller ta stilling til ulike forståelser av begrepet ungdom. Selv om ungdom og ungdomsteologi videre i artikkelen omtales slik at dette kan gi inntrykk av å være en enhetlig og homogen størrelse, er dette ikke

tilfelle. Siden ungdom og ungdomskultur er svært sammensatt, variert og omfattende, må ungdomsteologi nødvendigvis være det samme. Det betyr at det ikke er mulig å snakke om bare én Ungdomsteologi, i bestemt form entall, men isteden vil vi måtte tale om et sett av ulike ungdomsteologier, tilpasset de ulike kontekstene for kristent ungdomsarbeid.

2. Hva er ungdomsteologi og hvorfor er det nødvendig med en egen ungdomsteologi?

Istedenfor å begynne med å definere hva kontekstuell teologi generelt er og hva ungdomsteologi spesielt er, begynner vi med å spørre hva som eventuelt er det motsatte av at teologien er kontekstuell. Det motsatte av å forstå teologien som kontekstuell vil være å forutsette at det finnes en egen, allmenngyldig teologi som er opphøyet over tid og rom og konstant til enhver tid og på ethvert sted. Det teologiske arbeidet vil da grovt forenklet bestå i å finne fram til denne "egentlige" teologi, dvs. at man finner fram til de aktuelle bibelsteder og organiserer disse i forhold til hverandre, slik at disse kan videreformidles som en konstant og enhetlig størrelse fra generasjon til generasjon. Denne forståelsen av teologien har gjerne vært knyttet til nordamerikanske og europeiske teologiske miljøer.⁴ Historien og nyere teologiske arbeider viser at også den teologien som pretenderer å være eviggyldig er preget av den konteksten den er blitt til i, men at man i disse tilfellene ikke er bevisst på dette, eller ikke ønsker å erkjenne det.

Den hermeneutiske sirkel⁵ lærer oss viktigheten av fortolkningssted, subjekt og kontekst. Den viser oss at tolkning av tekster, også bibeltekster, avhenger av perspektivet, av leserens ståsted. Den lærer oss at all teologi, all lesing og tolkning av bibeltekster, blir til i en kontekst og preges av den konteksten den blir til i, bevisst eller ubevisst. Det betyr at hva en leser ut av teksten i stor grad er preget av leserens bakgrunn, erfaringer og ståsted, samt tekstens tidligere tolkningshistorie. Tolken og tolkerens ståsted får derfor stor betydning. En såkalt objektiv lesing av bibelteksten, der man bevisst eller ubevisst overser at leserens sted innvirker på tolkningen av tekstene, viser seg ofte å være eurosentrisk og preget av mannsdominans og voksendominans.⁶ Det siste er av spesiell interesse for denne artikkelen.

Det er en viktig oppgave for teologien å lete etter "de fortiede

stemmer”, de stemmer som man til nå har oversett i bibellesingen og i det teologiske arbeidet. Å lete etter de fortiede stemmene krever aktiv, kreativ og kritisk leting både i bibeltekstene, i kirken og i samfunnet. I frigjøringsteologien kalles dette å ta standpunkt for de fattige, eller ”ofrenes perspektiv”.⁷ Dette krever at man bevisst leter etter de perspektiver som forsøkes tildekket. Slik får den kontekstuelle bibellesningen også en profetisk funksjon. I kirken historie finnes det eksempler på at ungdoms stemmer har blitt fortiet, og det finnes eksempler på at unges stemmer har fått lyde og har blitt hørt nettopp som det de er: unges stemmer. Et positivt eksempel fra vår tid er at Kirkerådet for Den norske kirke inngangsatte en reform av Den norske kirkes gudstjenstelig etter ønske fra Ungdommens Kirkemøte 2003.⁸

Den kristne tro har som utgangspunkt at Bibelen er vår mest sentrale kilde til kunnskap om hvem både mennesket og Gud er. Gjennom å være bevisst på hvilke perspektiv man har og aktivt og kreativt søke å innta nye perspektiver, kan man oppdage nye bibelske ressurser som man kan ha oversett i det ”gamle” perspektivet. Ungdoms livsspørsmål vil nødvendigvis være annerledes enn livsspørsmålene til både tidligere og nåværende generasjoner. Ungdoms spørsmål vil derfor kunne hjelpe oss til å oppdage nye sider og aspekter ved bibeltekstene. I den kontekstuelle teologien kalles dette for ”stedet som kilde”. Dvs. at perspektivet eller det ståstedet som man leser fra, fungerer som ”en kilde”, fordi det får fram nye realiteter i teksten.⁹

Også den teologi som blir til i og i møte med ungdoms livssituasjon og livsspørsmål blir til i en kontekst. Denne teologien både er og bør være preget av denne konteksten. Å tale om en egen ungdomsteologi, handler derfor om å ta på alvor det som i utgangspunktet er en kjensgjerning: at teologien er preget av konteksten. Ungdomsteologien søker å ha et bevisst forhold til nettopp dette.

Hvis en som ungdomsleder ikke tar på alvor at all teologi, også ens egen, er preget av konteksten, vil en fort overse hvilke kontekster som selv har preget en. Den konteksten ungdomslederen er sterkest preget av, trenger ikke nødvendigvis samsvare med den konteksten som han eller hun reelt befinner seg i. Det klassiske eksempelet på dette er andaktsholderen som skal holde andakt for ungdomsgruppa, og som tar opp livsspørsmål som var

aktuelle for hans egen ungdomsgenerasjon på sytti- eller åttitallet, og som kanskje ikke nødvendigvis er aktuelle spørsmål blant dagens ungdomsgenerasjon.

Å snakke om en egen ungdomsteologi handler derfor om å ta konteksten på alvor, dvs. at man anerkjenner ungdom som en egen gruppe med egne selvstendige livsspørsmål, behov og uttrykk. Gjennom å tale om en egen ungdomsteologi, anerkjenner man og uttrykker man et positivt syn på ungdom og ungdomstid som en selvstendig gruppe og periode i livet. Ungdom blir dermed ikke bare "voksen-light", en ventetid mellom barn-dom og voksenstatus, men en selvstendig gruppe og livsfase med egne livsspørsmål, behov og uttrykk.

Hvis vi skal utdype ytterligere hva ungdomsteologi er, kan vi forstå dette på to måter:¹⁰

1. teologi bedrevet *av* ungdom - altså ungdoms *egen* teologi
2. teologi bedrevet *for* ungdom - av ungdomsledere og ungdomsteologer

Vi velger å la disse to utfylle og komplementere hverandre isteden for å utelukke hverandre. Vi vender tilbake til disse to i kapitlet om hvordan gjøre ungdomsteologi.

3. Hva er kontekstuell teologi? Presentasjon av tre ulike modeller

Etter at å ha vist hvorfor vi har behov for en ungdomsteologi, vil vi nå gå videre med å beskrive nærmere hva kontekstuell teologi er. Dette vil bli forsøkt illustrert med eksempler fra ungdomsarbeidsdiskursen i Norge.

En presis definisjon av kontekstuell teologi finner vi hos misjonsteologen Stephen B. Bevans.¹¹ Kontekstuell teologi er å gjøre teologi med et bevisst forhold til a) det bibelske vitnesbyrdet om evangeliet, b) den kristne fortolkningshistorien, c) den kultur og historie man er del av, d) sosiale forandringsprosesser i samfunnet. Hvordan man vektlegger disse fire i forhold til hverandre varierer og gir seg utslag i ulike typer eller modeller for kontekstuell teologi. Bevans skisserer 5 modeller for kontekstuell teologi, mens S. Stålsett nøyer seg med tre hovedmodeller.¹² Da det er disse tre hovedmodellene som synes mest relevante i for-

hold til vår norske kontekst, vil disse bli kort presentert. Modellene har blitt til i ulike kontekster, og har søkt å svare på ulike behov.

Modell 1: Oversettelsesmodellen

Dette kan sies å være den mest allment aksepterte, og går ut på at evangeliets budskap må oversettes inn i den konteksten der det skal forkynnes. Dette gjelder både det "språk" det forkynnes på og de bilder og referanser som forkynnelsen benytter seg av. Hovedvekten ligger her på teksten, og kontekstualiseringen blir forstått som et "oversettelses-arbeid". Spørsmålet som blir stående er om denne modellen egentlig tar konteksten på alvor? Denne modellen synes å forutsette at evangeliet er en fast størrelse som er uforanderlig og universelt gyldig og tilgjengelig. Modellen overser at også "senderen" av budskapet har latt dette bli til i sin kontekst. Det som blir forsøkt oversatt er dermed ikke evangeliet "i seg selv", men evangeliet slik som senderen forstår det. Dette resulterer i at ungdomslederen (eller misjonæren) automatisk setter likhetstegn mellom Bibelens budskap og ungdomslederens egen kulturelle bakgrunn og troshistorie.¹³

For de som bruker denne modellen blir det vesentlig å kle evangeliet med en innpakning, en form, som gjør at ungdom kan forstå og kjenne seg igjen i det, og man overser den innholdsmessige dimensjonen. Modellen forutsetter at ungdoms eksistensielle spørsmål er identiske med spørsmålene til en person som er voksen. Utfordringene blir knyttet til innpakningen. Enkelt sagt: om budskapet er kledd i elgitar og trommer og har en form som appellerer til ungdom.

Et nylig eksempel på en slik oversettelsesmodell finner vi hos K. Tveitereid i boka *Vil du meg noe? - Forkynnelse for ungdom* (2004):

Å forkynne er å gjengi tanker - og tankene hentes fra Bibelen. Ordene man bruker, må gjerne være moderne, bilder og illustrasjoner, aktuelle. Men tankene, innholdet og budskapet er aldri nytenkende. Det er gammelt. Alltid.¹⁴

K. Tveitereid står her i fare for å overse tolkens ståsted og perspektiv i sitt ønske om å forkynne det opprinnelige evangelium.

Modell 2: Den kulturanthropologiske modellen

Her flyttes vekten fra evangeliet til den kultur og historiske situasjon man er en del av. Modellen er preget av en sterk skapelsesteologi, et svært positivt syn på kulturen og et sterkt ønske om kulturell relevans. Man gjenfinner glimt av evangeliet i alle mennesker og kulturer. Her blir det dermed kulturen som blir utgangspunktet fremfor teksten, og modellens svakhet er at den kan stå i fare for å virke kulturromantiserende og relativiserende. Man kan fort oppnå å miste den "kritiske stemmen" utenfra som teksten kan utgjøre. Man kan finne spor av denne modellen i den kulturanalytiske delen av Youth Ministry-bevegelsen.¹⁵

Modell 3: Praksis-modellen eller frigjøringsmodellen

Denne modellen legger sterkere vekt på sosiale forandingsprosesser i samfunnet og søker å etablere et gjensidig kritisk forhold mellom evangeliet og konteksten, slik at verken innholdet i evangeliet eller konteksten blir gitte uforanderlige størrelser. Forutsetningen for denne modellen er et syn på Gud som historiens Herre. Man tror at Gud virker i historien og at denne har et mål og en mening. Gud kaller oss mennesker til å være med å realisere målet og meningen. Derfor har menneskene et konstant kall til å arbeide for forandring av de ting som bryter med Guds vilje for verden. Dette historieforandrende arbeidet er det som kalles for *praksis*.¹⁶ Dette arbeidet finner sted på mange plan, i familien og i samfunnet. Men handlingen eller praksisen blir ikke stående alene, for denne henger nøye sammen med behovet for kritisk refleksjon. Vekslingen mellom praksis og stadig refleksjon utgjør derfor den hermeneutiske sirkel i dette arbeidet.

Praktisk anvendt vil dette si at vi allerede i utgangspunktet befinner oss i en praksis, i en livssituasjon. Når vi leser bibeltekstene, gjøres det ut fra denne praksisen. Den spesielle livssituasjonen vi befinner oss i, gjør at vi møter teksten med egne spørsmål, fordi vi tror at teksten kan ha relevans også i forhold til denne aktuelle situasjonen. *Konteksten stiller kritiske spørsmål til teksten*. På bakgrunn av lesningen av teksten går vi tilbake til praksis, og lar lesningen av teksten kaste et kritisk lys over vår praksis og livssituasjon, og teksten gir ny retning eller giv til vårt arbeid for å endre situasjonen, slik at vi kan være Guds medarbeidere i arbeidet for å endre historien. Dette arbeidet i veksling-

en mellom kontekst og tekst er kontinuerlig og går videre inntil historiens ende.

Et eksempel på slikt forhåpentligvis praksisforandrende arbeid finner vi i Den norske kirkes reformarbeid med gudstjenesten. Dette ble igangsatt på bakgrunn av et initiativ fra Ungdommens Kirkemøte. Utgangspunktet var at mange ungdommer opplevde Den norske kirkes gudstjenesteliv som en arena der de ble holdt utenfor, og som i liten grad ga plass for ungdoms livsspørsmål og uttrykksformer. Konteksten utfordrer teksten. Når vi går til bibeltekstene, finner vi eksempler på hvordan ungdom tar aktivt del i gudstjenestefeiringen (1 Sam 1,4), og hvordan ungdom har sentrale oppgaver i den første kristne kirke (Apg 5). I gudstjenestebøkene har "det unge perspektivet" vært lite fremtredende. Med "et ungt blikk" på tekstene oppdager vi nye perspektiver og nytt innhold. Den virkeligheten som tekstene skildrer samsvarer ikke med den praksis og fortolkningshistorie vi er vant med. Teksten utfordrer konteksten. Vi oppdager nye perspektiver og vi går tilbake til praksis og lar denne bli utfordret av hva vi oppdager i teksten.

4. Hvordan arbeide kontekstuelt med ungdom og teologi?

Som tidligere nevnt finnes det to forståelser eller tilnærminger til ungdomsteologi. Disse forståelsene komplementerer hverandre og er ikke ekskluderende i forhold til hverandre. De danner også utgangspunktet for de forskjellige måtene å gjøre ungdomsteologi på. Som nevnt kan ungdomsteologi forstås som:

1. teologi bedrevet *av* ungdom - altså ungdoms *egen* teologi
2. teologi bedrevet *for* ungdom - av ungdomsledere og ungdomsteologer

I et ungdomsarbeid vil begge disse være aktuelle og viktige arbeidsmåter, og vi er avhengige av begge disse to måtene å arbeide med ungdomsteologi på. *I boken Vil du meg noe? - Forkynnelse for ungdom* (2004) finner vi presentert begge disse to måtene.

1. Teologi for ungdom - av ungdom

I forbindelse med bibeltimer på en sommerleir for ungdom har

ungdommene selv ansvar for å forberede og gjennomføre bibeltimene. De diskuterer selv hva de opplever som viktig og relevant å ta med; først hva som skal være hovedtemaet, siden hvordan de skal presentere dette for de andre ungdommene. Slik blir tema aktualisert som neppe hadde blitt aktualisert hvis bare voksne skulle hatt ansvar for dette.¹⁷

Ungdom har i større grad enn for eksempel barn bevissthet om seg selv og har derfor også større mulighet til aktivt og reflektivt å iscenesette seg selv og sin egen ungdomsteologi. Bruk av symboler og koder i teologien og framstillingen blir derfor et aktivt lekende spill.¹⁸ Ungdom kan på egne premisser og seg imellom skape mening, gi innhold og aktivt uforme ulike typer kulturelle ytringer. En slik ungdomsteologi vil være utformet lokalt og vil være grunnleggende sosial. Her vil også de ulike ungdomskulturene skille seg fra hverandre, og hvilke symboler og koder man tar i bruk, vil variere. Dette vil også føre til at vi får flere ulike typer ungdomsteologier. Voksnes direkte innflytelse på denne prosessen vil være begrenset eller fraværende. En slik type ungdomsteologi kan derfor karakteriseres som ungdoms egen teologi.

2. Teologi for ungdom - av voksne

Hvis man ønsker å være tro mot både tekst og kontekst, fordrer det at man har kjennskap til både Bibelen og dens tilblivelseskontekst, kjennskap til den konteksten man selv er vokst opp i og preget av, og til slutt kjennskap til den konteksten man som ungdomsleder ønsker å arbeide i, dvs. unges livs- og kultursituasjon.¹⁹ Den ungdomsleder som ønsker å gjøre ungdomsteologi må søke innsikt i og utforske alle disse tre områdene. Dette er et arbeid som ikke bare vil få følger for de ungdommene som ungdomslederen arbeider iblant, men ungdomslederen vil selv bli utfordret og preget av innsikten og møtet mellom de tre områdene: Bibelen og dens kulturelle og historiske kontekst, ungdomslederens egen tros- og livshistorie og ungdommenes livs- og kultursituasjon. Dermed blir ikke ungdomsteologi av voksne bare en enveis-kjørt kommunikasjonskanal. Det er også en teologi som vil prege og utfordre senderen, slik at nye sider av troen oppdages og får aktualitet.

En sentral oppgave for ungdomslederen er å hente frem aktu-

elle teologiske ressurser i møte med unges livssituasjon. Det finnes flere måter å "oppdage" unges livssituasjon på. Gjennom konkrete møter og samtaler med ungdom om deres liv og livssituasjon, gjennom møte med ulike typer ungdommelige kulturuttrykk, for eksempel blader, musikk og film. Også samfunnsvitenskapene kan ha mye å bidra med som grunnlag for et slikt arbeid. Ungdomsforskningsmiljøet i Norge har de siste tiårene hatt en betydelig vekst. Det er her mange verdifulle bidrag som gir innsikt i ungdoms livssituasjon, og som gir grunnlag for å hente frem og arbeide med teologiske ressurser. I møtet og dialogen mellom på den ene siden samfunnsvitenskapen og kulturalysen og på den andre siden de teologiske disiplinene, deriblant missiologien, blir den kontekstuelle teologien til.

En slik tilnærming til ungdomsteologi finner vi også eksempler på i den tidligere nevnte *Vil du meg noe - Forkynnelse for ungdom*. Skam, stress, selvbilde er eksempler på tema som blir belyst her, gjerne underbygget av de tidligere nevnte samfunnsvitenskapene. Når K. Tveitereid henter frem bibelske ressurser om hvile og ro, tar han for eksempel utgangspunkt i en statistisk undersøkelse som viser at mange ungdommer opplever hverdagen som stressende.²⁰

5. Mangfold, møteplasser og teologisk bevisstgjøring

En slik forståelse av teologien som legges til grunn i denne artikkelen vil også medføre at det legges grunnlag for en stadig økende pluralisering. Det får som konsekvens at enhver teologi må møte andre typer teologier med respekt, da ingen kan pretendere å ha den universelle sannheten. (Selv om det dessverre er mange eksempler på det motsatte.)

Det er også nødvendig å understreke at også ungdomsteologien kan og bør hente ressurser, inspirasjon og korreksjon fra andre grupper og (fag)miljøer. En viktig utfordring blir dermed å skape møteplasser mellom disse ulike faggruppene til gjensidig utfordring og utvikling. Et eksempel på et slikt fruktbart møtested er møtet mellom ungdomsteologi og missiologi.²¹

Mye av det kontekstuelle arbeidet med ulike ungdomsteologier er allerede igang. Men dessverre er det ennå mange ungdomsledere som ikke er seg bevisst på samspillet og samvirket mellom tekst, tolk og kontekst. Derfor står de i fare for å overse at de selv

er bærere av en tradisjon som de ureflektert forsøker å overføre til en helt ny kontekst bestående av en ny generasjon av ungdommer. Både de selv og ungdommene er preget av en kontekst som gjerne ikke er den samme. Vår utfordring blir stadig å bevisstgjøres på hvilken kontekst vi er preget av og hvilken kontekst vi virker inn i. Det er også viktig å skriftliggjøre ungdomsteologiene, slik at dette ikke bare blir muntlig tradert materiale, men blir lett tilgjengelig for det store antall av vitebegjærlige ungdomsledere.

Noter

- ¹ For eksempel latinamerikansk frigjøringsteologi, black theology og feminist-teologi.
- ² For eksempel Conradsen 2000, og nå også barneteologi, jf Stålsett 2004.
- ³³ Mangersnes 2002, Westly 2002.
- ⁴ Stålsett 1995 s. 85.
- ⁵ Henriksen 1994 s.218ff.
- ⁶ Stålsett 2004 s.6.
- ⁷ Stålsett 2004 s.6.
- ⁸ <http://www.kirken.no/ung>: Protokoll for Ungdommens Kirkemøte 2003.
- ⁹ Stålsett 1995 s.85, 98.
- ¹⁰ Det er også mulig å tenke seg en tredje forståelse av ungdomsteologi: teologi om ungdom. Den vil i så fall uttrykke et grunnleggende syn på ungdom. Denne varianten vil ikke bli nærmere drøftet i denne artikkelen.
- ¹¹ Bevans 1992.
- ¹² Stålsett 1995 s. 86ff.
- ¹³ Hiebert 1985 s. 53.
- ¹⁴ Tveitereid 2004 s. 99.
- ¹⁵ Norheim 2005.
- ¹⁶ Stålsett 1995 s.89.
- ¹⁷ Holte 2005 s. 21f.
- ¹⁸ Aagre 2003 s. 123.
- ¹⁹ Hiebert 1985 s. 14.
- ²⁰ Tveitereid 2004 s. 64ff.
- ²¹ Jf Norheim 2005.

Litteratur

- Henriksen, Jan-Olav (red.) 1994: *Tegn, tekst og tolk. Teologisk hermeneutikk i fortid og nåtid*, Oslo: Universitetsforlaget.
- Bevans, Stephen B. 1992: *Models of Contextual Theology*, Maryknoll, N.Y.: Orbis Books.
- Conradsen, Stein (red.) 2000: *Kirka på vårres sted - Konferanse-rapport fra Rønvik 99*.
- Hiebert, Paul G. 1985: *Anthropological Insights for Missionaries*, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House.
- Holte, Margit Lovise 2004: To og to i hvert fall, i: Barsnes, Hilde: *Vil du meg noe? - Forkynnelse for ungdom*, Oslo: IKO-forlaget, s.18-23.
- Jones, Tony 2001: *Postmodern Youth Ministry*, Grand Rapids, Mich.: Youth Specialties.
- Mangersnes, Svein Bjarte 2002: "Å være prest blant ungdom", i: *Halvårsskrift for praktisk teologi* (1):16-26.
- Norheim, Bård H. 2005: "Misjonale konfirmasjon i nordisk-baltisk kontekst. Ungdomsteologi som misjonsteologi", i: *Norsk tidsskrift for misjon* (3).
- Stålsett, Sturla 1995: "Hvor finner teologien sted?", i: *Norsk tidsskrift for misjon* (2):83-100.
- Stålsett, Sturla 2004: "Å lære seg å bli barn? Om barneteologi, dåp og trosopplæring", i: *Prismet* (1): 4-13.
- Tveitereid, Knut 2004: "Ord-nær forkynnelse", i: Barsnes, Hilde: *Vil du meg noe? - Forkynnelse for ungdom*, Oslo: IKO-forlaget, s.98-103.
- Tveitereid, Knut 2004: "Stress", i: Barsnes, Hilde: *Vil du meg noe? - Forkynnelse for ungdom*, Oslo: IKO-forlaget, s.64-66.
- Westly, Inge 2002: "Forkynnelse i ung kontekst", i: *Halvårsskrift for praktisk teologi* (1):27-39.
- Aagre, Willy 2003: *Ungdomskunnskap. Hverdagslivets kulturelle former*, Bergen: Fagbokforlaget.

Øivind K. Holtedahl, f.1973. Cand.theol. og praktikum (MF) 2000, pedagogikk grunnfag (NLA) 2001. Vikarprest i Fusa 2001II, feltprest 2002, rådgiver for ungdom og gudstjeneste i Kirkerådet 2002-.

Youth theology - what is it and how does one work contextually with youth and theology?

The last decades have brought an ever increasing awareness that all theology must necessarily be contextual. The article argues that youth must somehow be considered a special group of people with their own questions to life, their own needs and forms of expression, and therefore call for a contextualized youth theology. The term is understood as theology done by youth as well as theology done for youth by adults. In the process of developing youth theology one needs to draw on insights from contextual theology in general in close interaction with various disciplines, not least with missiology.